

Sygn. akt II Ka 47/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Zawiślak
Sędziowie:	SSO Mariola Krajewska - Sińczuk SSO Krystyna Świącicka (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sąd. Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Bożeny Grochowskiej-Małek

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2015 r.

sprawy **S. U. i N. U.**

oskarżonych o przestępstwo z art. 190 §1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 13 listopada 2014 r. sygn. akt II K 1138/13

w zaskarżonej części wyrok zmienia w ten tylko sposób, że za podstawę umorzenia postępowania karnego wobec oskarżonych S. U. i N. U. w zakresie czynu z art. 190 § 1 kk przyjmuje art. 17 § 1 pkt 10 kpk; stwierdza że wydatki za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.

II Ka 47/15

UZASADNIENIE

S. U. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 27 lipca 2013 r. w P. w województwie (...) spowodował uszkodzenia ciała A. H. w ten sposób, że uderzył ją pięścią w twarz, w wyniku czego doznała ona obrażeń ciała w postaci złamania kości nosowych bez przemieszczenia powikłanego krwawieniem z nosa, które spowodowały rozstrój jej zdrowia na okres poniżej dni siedmiu, tj. o czyn z art. 157 § 2 kk,

II. w dniu 27 lipca 2013 r. w P. w województwie (...) groził M. H. pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę jej spełnienia, tj. o czyn z art. 190 § 1 kk.

N. U. została oskarżona to, że:

III. w dniu 27 lipca 2013 r. w P. w województwie (...) naruszyła nietykalność cielesną A. H. w ten sposób, że kilkukrotnie pociągnęła ją za włosy, tj. o czyn z art. 217 § 1 kk,

IV. w dniu 27 lipca 2013 r. wP. w województwie (...) groziła M. H. pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę jej pełnienia, tj. o czyn z art. 190 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Garwolinie wyrokiem z dnia 13 listopada 2014 r. orzekł:

1. z mowy art. 66 § 1 i § 2 kk, art. 67 § 1 kk warunkowo umorzył postępowanie karne wobec S. U. na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby w zakresie czynu opisanego z pkt I, stanowiącego występki z art. 157 § 2 kk,
2. z mocy art. 67 § 3 kk w zw. z art. 49 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego S. U. świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięćset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,
3. z mocy art. 66 § 1 i 2 kk, art. 67 § 1 kk warunkowo umorzył postępowanie karne wobec N. U. na okres 1 (jednego) roku tytułem próby w zakresie czynu opisanego z pkt III, stanowiącego występki z art. 217 § 1 kk,
4. z mocy art. 67 § 3 kk w zw. z art. 49 § 1 kk orzekł wobec oskarżonej N. U. świadczenie pieniężne w kwocie 200 (dwieście) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,
5. z mocy art. 17 § 1 pkt 9 kk umorzył postępowanie karne wobec oskarżonych S. U. i N. U. w zakresie czynu z art. 190 § 1 kk,
6. zasądził od oskarżonych S. U. i N. U. na rzecz pokrzywdzonej A. H. kwoty po 369 (trzysta sześćdziesiąt dziewięć) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego,
7. zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 140 (sto czterdzieści) złotych tytułem kosztów sądowych, a w tym po 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłat.

Apelację od tego wyroku wniósł Prokurator Rejonowy w Garwolinie, który zaskarżył wyrok na niekorzyść oskarżonych w całości w zakresie czynów zarzucanych oskarżonym w pkt II i IV.

Prokurator zarzucił obrazę przepisu postępowania karnego, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 17 § 1 pkt 9 kpk, polegającą na przyjęciu tego przepisu jako podstawy umorzenia postępowania przeciwko oskarżonym w zakresie czynów zarzucanych im w pkt II i IV w sytuacji, gdy podstawę umorzenia postępowania winien stanowić przepis art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k.

Wniósł on o uchylenie wyroku w zakresie czynów zarzucanych oskarżonym w pkt II i IV oraz przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna. Sąd dopuścił się obrazy przepisów postępowania, tj. art. 17 § 1 pkt 9 kpk, ponieważ przyjął ten artykuł jako podstawę umorzenia postępowania zamiast art. 17 § 1 pkt 10 kpk, w odniesieniu do zarzutów II i III. Niewątpliwie w toku postępowania przygotowawczego, jak też przed sądem, także w postępowaniu odwoławczym pokrzywdzeni czynami z art. 190 § 1 kk nie złożyli wniosków o ściganie oskarżonych, zatem postępowanie należało w zakresie tych czynów umorzyć, ale nie na podstawie art. 17 § 1 pkt 9 kpk, jak to uczynił Sąd Rejonowy, lecz na podstawie art. 17 § 1 pkt 10 kpk.

W tym zakresie Sąd Okręgowy zmienił wyrok, wskazując prawidłową podstawę prawną umorzenia postępowania wobec oskarżonych za czyny z art. 190 § 1 kk.

Z wyżej przytoczonych względów orzeczono jak w wyroku.